

۲. تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۲۶۶۵/۳۱
ترجیع بند اوست؛ کا: محمد معصوم، تا: ۱۰۶۰ق؛ کاغذ:
سمرقندی الوان، جلد: میسن سیاه، ۷گ (۷۶۹-۷۷۵)، ابعاد متن:
۲۲×۱۱، اندازه: ۱۶×۵/۲۶سم [ف: ۸-۴۲۱]

۳. تهران؛ الهیات؛ شماره نسخه: ۳۱۷
غزل به ترتیب تهجی و ترجیع بند و رباعی و شرح بیت «چونکه بی
رنگی اسیر رنگ شده» سپس غزلیات به ترتیب تهجی و مثنوی و
عرفانی؛ خط: نستعلیق، کا: رضاقلی بن نورالله، تا: ۱۰۸۵ق؛ تملک:
محمد علی بن صفی نسابه؛ کاغذ: سپاهانی، جلد: تیماج مشکى،
۲۱۲گ، ۱۴ سطر (۱۴/۵×۷)، اندازه: ۱۲×۲۱سم [ف: ۶۹۷-]

۴. تهران؛ دانشگاه؛ شماره نسخه: ۴۶۹۵/۳
غزل است؛ خط: نستعلیق، بی کا، تا: ۱۰۸۷ق؛ کاغذ: سپاهانی،
جلد: تیماج سرخ، ۷ص (۱۸۲-۱۸۸)، ۱۳ سطر (۸×۱۳)، اندازه:
۱۱×۱۸سم [ف: ۱۴-۳۶۴۲]

۵. تهران؛ دانشگاه؛ شماره نسخه: ۵۴۸۴/۱
خط: نستعلیق، بی کا، تا: قرن ۱۲؛ کاغذ: سپاهانی، جلد: تیماج
عنابی، ۱۴ سطر (۱۴×۶)، اندازه: ۱۰/۵×۱۸سم [ف: ۱۶-۱۹]

۶. تهران؛ دانشگاه؛ شماره نسخه: ۳۰۸۱/۱
آغاز: شرح علو مرتبه ات لی مع الله است xx یعنی ز خود فنا شده
دیدم بحق بقا؛ انجام: اسیری گر بیک رو رو نمودی xx بکلی نام
کیف و کم نبود

خط: شکسته نستعلیق، بی کا، تا: قرن ۱۳؛ کاغذ: فرنگی، جلد:
تیماج مشکى، ۷۸گ (۱-۷۸)، ۱۵ سطر (۵×۱۳)، اندازه:
۱۱×۱۷/۵سم [ف: ۱۱-۲۰۲۶]

۷. تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۱۱۸۷/۲
آغاز: ای عشق تو آتش زده در خرمن جانها xx در سوز غمت
سوخته دلها و درونها
خط: نسخ، کا: محمد بن فاضل سبزواری، تا: ۱۲۱۸ق؛ کاغذ:
ترمه، جلد: تیماج، ۱۰۷ص (۲۰۹-۳۱۵)، ۴۱ سطر، اندازه:
۱۱/۵×۱۸/۵سم [ف: ۳-۴۷۹]

۸. تهران؛ دانشگاه؛ شماره نسخه: ۵۲۷۳/۱
غزلهاست بترتیب تهجی و ترکیب بند و رباعی و مثنوی عرفانی؛
خط: نستعلیق، کا: عباس بن محمد علی دزفولی، تا: ۶ ذیقعد
۱۲۲۲ق؛ کاغذ: فرنگی، جلد: تیماج سرخ، ۱۸۶گ (۲-۱۸۷)،
۱۷ سطر (۵/۷×۱۶)، اندازه: ۱۳×۲۱سم [ف: ۱۵-۴۱۸۹]

۹. مشهد؛ ادبیات؛ شماره نسخه: ۱۵۲ فوخ
خط: نستعلیق، بی کا، بی تا؛ افتادگی: چهار مصرع از چهار بیت
اول کسر است؛ کاغذ فستقی و نخودی؛ جلد: تیماج مشکى،
۱۱۷گ، ۱۳ سطر (۵×۱۱)، اندازه: ۱۵×۹سم [ف: ۶۴-]

۱۰. تهران؛ دانشگاه؛ شماره نسخه: ۴۸۰۸-ف
نسخه اصل: مجلس ۱۰۱۰۲/۸۶۵۴۱؛ خط: نسخ و نستعلیق، بی کا،
بی تا؛ با تاریخ چهارشنبه ۱۲ جمادی الاول ۸۸۳ از خود سراینده
که شاید تاریخ سرودن باشد؛ با سرلوح؛ ۴۰۴ص، ۱۵ سطر [فیلمها

شده؛ خط: نستعلیق و شکسته، کاتب = مؤلف، تا: ۱۲۸۷ق؛ در
بعضی اوراق به شیوه چلیپایی؛ واقف: خان بابا مشار، اردیبهشت
۱۳۴۶؛ کاغذ: الوان، جلد: تیماج عنابی، ۲۲گ، اندازه: ۱۳×۲۱سم
[ف: ۹-۸۲]

● دیوان اسیر لو / شعر / فارسی

d.-e asīrlū

اسیر لو، مهدی

asīrlū, mahdī

تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۹۴۶۷/۹۶

قصائد مدحیه در مدح میرزا ابوطالب، لطفعلی خان، بازو
عبدالرحمن خان، حسین خان؛ خط: نستعلیق، کا: محمد بن
جمشید مراغی، تا: ۱۲۴۱ق؛ ۶گ (۱۶۱-۱۶۶پ) [مختصر ف: ۶۱۵]

● دیوان اسیری / شعر / فارسی

d.-e asīrī

لاهیجی، محمد بن یحیی، ۸۴۰ - ۹۱۲ قمری

lāhījī, mohammad ebn-e yahyā (1437 - 1507)

دیوان لاهیجی (اسیری) شامل غزلیات و رباعیاتی است که به
ترتیب قوافی مرتب به حروف تهجی بوده و تمام دیوان موافق
نسخه‌ای که در یکی از مجموعه‌ات کتابخانه مجلس موجود است
در حدود ۴۳۹۰ بیت می‌باشد و نسخه کتابخانه سپهسالار در
حدود ۳۰۰۰ بیت است و قاضی نورالله گفته‌اند که «دیوان او
مشهور و شطری از اشعار ایشان در شرح گلشن راز موجود
است».

چاپ: تهران، ۱۳۵۷

[دییاجه دیوان اسیری چاپ تهران ۱۳۵۷ ص ۱ و ۲۲ و ۲۶]

۱. تهران؛ سپهسالار؛ شماره نسخه: ۲۴۶

آغاز: ای اسیری چون گرفتارش شدی xx دائماً خون دل از دیده
بیار؛ انجام: ما مست شراب وصل یاریم xx از هر دو جهان خبر
نداریم

مثنوی اسیری که آن را «اسرار الشهود» نامیده پیش از غزلیات
گذاشته شده و دو رساله که در معنی یک رباعی و یک بیت
می‌باشد پس از رباعیات اسیری است، اوراق غزلیات جابجا شده و
برخی از آنها افتاده و دو مکتوب دوستانه در حاشیه چند صفحه
آن نگارش یافته و رساله دوم ناقص و آخرین سطر آن این است:
محرم سראقات حضرت الهی خواهد بود بیت: «ز من جان پدر
این پند پذیر xx برو دامان صاحب دولتی گیر / که قطره تا
صدف را در نیابد xx نگرود گوهر و روشن نتابد»؛ خط: نستعلیق،
بی کا، تا: قرن ۱۱؛ واقف: سپهسالار؛ کاغذ: سمرقندی، جلد:
تیماج، ۹۱ص، ۱۷ سطر، اندازه: ۱۲×۱۹/۵سم [ف: ۲-۵۶۰]

فهرستگان نسخه های خطی ایران (فنا)، جلد چهاردهم، به کوشش، مصطفی درایتی؛ تهران: سازمان

DIA 276252

اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران ۲۰۱۲/۱۳۹۱۰

(احتمالاً کاتب نسخه) نوشته شده است.

مشهد؛ رضوی؛ شماره نسخه: ۱۲۸۳۶/۵
انجام: و اما ثالث المقاصد فغنی عن البیان و سیزداد کل من هذه الامور فی طی ماسیاتی ذکره انش تع.
خط: نستعلیق، کا: محمد حسین بن علی رشتی همدانی، تا:
۱۳۱۴ق؛ کاغذ: حنایی فرنکی، جلد: میشن عنابی، ۲۱ سطر،
اندازه: ۱۵/۵ × ۲۰سم [ف: ۱۱ - ۳۷۰]

● اسرار الشهادة / تاریخ معصومین / عربی

asrār-uš šahāda

جامع و منتخب شناخته نشد. مشتمل است بر بیش از ۱۳۵ اسرار از حادثه غمبار کربلا که از کتب مختلف امامیه از جمله: «مقتل ابومخنف»، «ارشاد»، «ملهوف»، «بحار الانوار»، «امالی» صدوق، «التبر المذاب»، «کامل الزیارة»، المنتخب و البحار و غیره به طور نامرتب و پراکنده انتخاب شده است. در هامش اوراق نسخه حاضر نخست «اسرار الشهادات» کتابت شده و در برگ ۵۹ نسخه عبارت «تاریخ شروع تحریر انتخاب ۲ ماه ربیع الثانی سنه ۱۳۰۴ هجری» آمده که ظاهراً دال بر تحریر و انتخاب دارد لذا منتخب از اعلام قرن ۱۴ق و احتمالاً «میر معصوم علی» (کاتب نسخه) خواهد بود.

مشهد؛ رضوی؛ شماره نسخه: ۲۴۴۲۸

آغاز: روی فی البحار ان معویة طلب البيعة من الحسين فقال الحسن يا معویة؛ انجام: م یزحفون الی العدو ای یمشون م نسخه ناقص الطرفین و موجودی آن از اسرار ۱۰۳ تا ۱۳۵ است. این شمارهها در هامش نسخه آمده؛ خط: نسخ، کا: میرمعصوم علی، تا: ۱۳۰۴ق؛ اهدایی: رهبری، اسفند ۱۳۷۶؛ کاغذ: نخودی، ۱۸۷گ، مختلف السطر، اندازه: ۱۷ × ۲۵/۵سم [اهدائی رهبر: ۲ اخبار: ۱ - ۹۹]

← اسرار الشهادة ← مصائب خامس آل عبا
← اسرار الشهادة ← حکمت شهادت

● اسرار الشهادة / متفرقه / فارسی

asrār-oš šahāda

مشهد؛ رضوی؛ شماره نسخه: ۱۶۱۷۶
آغاز: جمع موجودات عداوتشان اندازه دارد؛ انجام: کوبرون نه باز کنعان بدن
خط: نستعلیق، کا: محمد رحیم، بی تا [رایانه]

● اسرار الشهود فی معرفة الحق المعبود / عرفان و

sarbāz-e borūjerdī, esmā'īl (- 19c)

تاریخ تالیف: ۱۲۷۴ق؛

مراثی فارسی در اسرار رویدادهای کربلا.
چاپ: ایران، سنگی، ۱۲۷۹ق، خشتی (متن و هامش)
[فهرستواره منزوی ۱۵۴۵/۳؛ مشار فارسی ۱: ۲۸۹-۲۹۰]

مشهد؛ مدرسه آیه الله خوئی؛ شماره نسخه: ۳۵۴

بی کا، تا: ۱۳۲۵ق [اوراق عتیق: ۱ - ۲۴۱]

● اسرار الشهادة / تاریخ معصومین / عربی

asrār-uš šahāda

یزدی، حسین بن محمد علی، - ۱۳۱۰ قمری
yazdī, hoseyn ebn-e mohammad 'alī (- 1893)
آغاز: حمدا لمن جعل البلیایا هدایا لأولیائه و شکرا لمن جعل المصائب و الرزایا و المحن و الفتن و المشاق تحفا لأولادائه و أحبائه

تهران؛ مروی؛ شماره نسخه: ۷۰۳/۱

آغاز: برابر

فقط ۱۱ برگ آن در این مجموعه هست؛ بی کا، بی تا؛ ۱۱گ،
قطع: خشتی [ف: ۲۹۷]

● اسرار الشهادة / کلام و اعتقادات / عربی

asrār-uš šahāda

تهرانی نجفی، هادی بن محمد امین، - ۱۳۲۱ قمری
tehrānī najafī, hādī ebn-e mohammad amīn (- 1903)
مؤلف موفق به اتمام این کتاب نشده است و کتاب از حیث موضوع با این نام ضبط گردیده است. مؤلف در بیان مقصود از این کتاب آورده است: «ان تاخر زماننا عن واقعة سید اهل الجنان علیه السلام اوجب الحرمان عن نصرته بالابدان فاجنباه و لله الحمد بالسمع و البصر و الجنان فنصره بقطع اساس الكذب و الافتراء كاللهو و الغناء لتحصيل الجاه». تا آنجا که: «و لنمهد مقدمة تتكفل ببيان مقام الامام (ع) على وجه عام ثم اتعرض لخصوصياته قبل التعرض لمصائبه و رزاياه و الخصوصيات ستة الاولى ما ورد في امامته و امامة ذريته من الآيات و الاخبار الثانية ما ورد من الايات و الاخبار في مصائبه الثالثة في بكاء كل شيء عليه الرابعة في اجابة الارواح حين استنصاره الخامسة انه العروة الوثقى و اقرب الوسائل الى الله تع السادسة في بيان سبب قتله بحسب الظاهر و بعد هذه المقدمة المتكفلة ببيان هذه الامور الستة نشرح في بيان اصل المقصد و تفصيل الواقعة من اول زمان بيعة الناس ليزيد بن معاوية».

مأثور خامه مؤلف تنها مقام اول (مقام الامام بوجه عام) است. اندکی از بقیه مطالب کتاب به طور ناقص به خامه ناشناسی

فهرستگان نسخه های خطی ایران (فخا)؛ جلد سوم؛ به کوشش، مصطفی درایتی؛ تهران: سازمان

DIA 276240

اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران ۱۳۹۰/۲۰۱۲